

ΜΑ ΜΠΑΜΠΑ ΕΓΩ ΘΑ ΠΑΩ ΣΧΟΛΕΙΟ

Του Γιάννη Διολίτση

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Α) ΣΤΕΛΙΟΣ: ΜΠΑΜΠΑΣ

Β) ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: ΠΑΙΔΙ

Γ) ΑΝΝΕΤΑ: ΜΑΜΑ

Βρισκόμαστε σε ένα οικογενειακό τραπέζι με πρωταγωνιστές τον μπαμπά Στέλιο, τον γιο τον Γιωργάκη, ο οποίος φέτος θα πάει λύκειο και την μητέρα του την Αννέτα.

ΑΝΝΕΤΑ:

Στέλιο, Γιωργάκη, ελάτε να φάμε, έτοιμο το φαγητό.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Μαμά, εγώ δεν έχω όρεξη. Θα φάω πιο μετά.

ΑΝΝΕΤΑ:

Έλα βρε Γιωργάκη μου. Δεν θα φας λίγο από το αγαπημένο σου φαγητό;

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Καλά, εντάξει. Αλλά λίγο.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Γυναίκα τέλειο το φαγητό. **(είπε ο κυρ Στέλιος και συμφώνησε και ο Γιωργάκης)**
Δεν μου λες γιε μου, **(είπε ο κυρ Στέλιος)**, δεν πιστεύω μεθαύριο να θες να πας σχολείο!

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Τι λες καλέ μπαμπά. Έχω ετοιμάσει ήδη τα ρούχα μου για μεθαύριο.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Να τα βάλεις πάλι μέσα και να βγάλεις τα πρόχειρα ρούχα. Από αύριο αρχίζεις δουλειά στο χωράφι. Τέλος το σχολείο και γυμνάσιο που πήγες πολύ είναι. Τι τα θες τα γράμματα; Έλα στο χωράφι να γίνεις άντρας.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Βρε μπαμπά, μικρό παιδί είμαι. Πριν ένα μήνα έκλεισα τα δεκαπέντε.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Δεν ακούω κουβέντα. Γυναίκα άκουσέ τα κι εσύ. Αύριο έξι ώρα το πρωί να έχεις έτοιμες δύο μπαγκέτες γιατί επτά παρά μας περιμένουν οι εργάτες στο χωράφι.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Τι λες καλέ μπαμπά. Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει να ξυπνήσω από τις πέντε τα χαράματα. Θα μου κοπεί ο ύπνος και είμαι ακόμα στην ανάπτυξη.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Φάε το φαγητό σου και πήγαινε ξεκουράσου. (είπε ο κυρ Στέλιος και ακολούθησε σιωπή)

Μετά από δύο λεπτά η Αννέτα ανοίγει μια κουβέντα με τον άντρα της.

ANNETA:

Βρε Στέλιο μου μήπως είσαι λίγο υπερβολικός; Μήπως πρέπει να το ξανασκεφτούμε; Το παιδί έχει τόσους φίλους στο σχολείο. Αν φύγει θα τους χάσει.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Δεν θα χάσει κανέναν. Ας βγαίνουν βόλτες εκτός σχολείου.

ANNETA:

Μα βρε Στέλιο μου αν το παιδί μαζεύει δώδεκα ώρες καπνά θα γυρίζει πτώμα. Που όρεξη για βόλτες;

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Ναι καλέ μπαμπά. Άκου τη μαμά σε παρακαλώ.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Είπα όχι. Τέλος. Εμένα ποιος θα με βοηθήσει δηλαδή; Και τα γράμματα τι τα θες; Αφού δεν έχουμε λεφτά για σπουδές και βιβλία. Να λες ευχαριστώ που η δουλειά πάει καλά και έχουμε να τρώμε.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Ναι. Αλλά απ' ότι έχω μάθει στο σχολείο, έχω δικαίωμα να πηγαίνω και δεν μπορείς να μου το στερήσεις. Τι θα κάνω χωρίς σπουδές; Τι θα γίνω; Κι αν τα καπνά ξεραθούν, θα μείνουμε στο δρόμο; Έπειτα είναι και το άλλο. Αν σταματήσω το σχολείο θα χάσω όλους μου τους φίλους, ούτε θα έχω χρόνο να προπονούμαι στο ποδόσφαιρο.

ΣΤΕΛΙΟΣ:

Αγόρι μου όσα και να μου λες δεν αλλάζω γνώμη. Όλοι στο σόι μας αυτή τη δουλειά ακολουθήσαμε και αυτή θα ακολουθήσεις κι εσύ.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Ρε μαμά πες κι εσύ κάτι στον μπαμπά.

ANNETA:

Τι να του πω βρε αγόρι μου. Αφού δεν ακούει κανέναν.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ:

Ε λοιπόν το αποφάσισα. Θέλω να γίνω γιατρός και θα γίνω. Και αν εσύ μπαμπά δεν θες να δεις το γιο σου να πετυχαίνει και να είναι χαρούμενος, τι να πω. Αν θες διώξε με και από το σπίτι. Όσο για τα λεφτά θα κάνω τα πάντα για να σπουδάσω και να ζήσω

τη φοιτητική ζωή που ονειρεύομαι. Δεν θέλω να σπαταλήσω τα παιδικά μου χρόνια στα χωράφια. Άλλαξαν οι εποχές μπαμπά. Δεν είναι όπως παλιά.

ΤΕΛΟΣ